

I Venstre er vi generelt positive over for lovforslaget, og vi vil gerne medvirke til at få ordnede forhold også inden for dette erhverv. I lovforslaget har ministeren været imødekommende over for en del af vores ønsker i forhold til det tidligere fremsendte lovforslag. En nedsættelse på prisen for tilladelser fra 100.000 kr. til nu 50.000 kr. og fjernelse af muligheden for, at kommunerne med flere kan drive taxakørsel, er nogle af de ændringer, som vi hilser velkommen.

Vi er lidt skeptiske over for bestillingskontorets størrelse, og forslaget om, at bestillingskontoret skal kunne idømme disciplinær bod, er vi imod. Det tilkommer ikke et kontor at idømme disciplinære straffe over for samarbejdspartnere, og det undrer mig egentlig lidt, når jeg ved, hvilket ministerium trafikministeren tidligere har virket i, at han vil have sådan noget stående i et lovforslag.

Jeg beklager, at muligheden for at drive forretning i selskabsform er fjernet i det nuværende lovforslag, navnlig fordi vi ved, at det bliver anvendt i stor udstrækning i andre erhverv – også af staten – med de fordele og ulemper, dette indebærer.

Der er således elementer i lovforslaget, som Venstre ikke kan gå ind for. Det vil kræve en grundig udvalgsbehandling, men jeg kan forlods tilsikre Venstres positive medvirken i det kommende udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Venstre overrasker atter, hvis jeg hørte rigtigt. Hr. Erik Jacobsens som altid sobre og saglige ordførertale indeholdt i starten noget om, at det var lykkedes brancherne og deres organisationer at påvirke lovgiverne, altså i dette tilfælde en minister, i en retning, som hr. Erik Jacobsen ikke bryder sig om.

Men jeg går da ud fra, at det stadig væk er sådan, at Venstre synes, det er godt med høringer og godt, at de, som en lov skal gælde for, får lejlighed til at ytre sig og påvirke lovgivningen. Det er vel ikke det princip, hr. Erik Jacobsen angriber?

(Kort bemærkning).

Erik Jacobsen (V):

I Venstre er vi selvfølgelig helt enige med den foregående taler, hr. Arne Melchior. Vi går også ind for, at organisationerne skal have en vis indflydelse på lovgivningen. Men jeg synes dog i

det her tilfælde, at det ligesom er gået lige langt nok. Der må også være grænser.

Brian Mikkelsen (KF):

Som jeg sagde under behandlingen af det oprindelige forslag fra forrige samling, er Det Konservative Folkeparti positivt stemt over for ideen om en omfattende opdatering af regelsættet for taxikørsel.

Det er et af de områder, hvor Det Konservative Folkeparti godt kan acceptere en rimelig regulering, da der er en vis interesse fra samfundet som sådan i, at der findes taxaer i hele landet og ikke kun i de områder, hvor det kan betale sig særlig godt.

Dermed siger jeg ikke, at vi kan stå inde for den model til tilslutningspligt, som ligger i lovforslaget. Vi vil nemlig gerne gøre ministeren opmærksom på også under udvalgsarbejdet, at der er markante forskelle på, om man kører taxa i provinsen, eller om man gør det i det stor-københavnske område.

I Storkøbenhavn er der 11 bestillingskontorer. Det vil sige, at der er en reel mulighed for en intensiv konkurrence kontorerne imellem. Den konkurrencemulighed er der ikke i provinsen, og det betyder, at der ikke er noget problem med tilslutningspligten i provinsen. Der forstår jeg godt, at det er naturligt. Men i København vil det betyde, at fribyttere, problemchauffører vil kunne vandre fra selskab til selskab, uden at man har mulighed for at sige fra, og det opfatter vi som et meget stort problem ved det her forslag.

Men vi kan se, at forslaget ellers på mange områder er en tiltrængt opstramning af erhvervet, og det er meget rimeligt, at man hermed får ligestillet en række forhold med dem, der gælder for busser og lastbiler.

Som vi også gjorde opmærksom på sidste gang, er vi især bekymrede for de store krav til den økonomiske baggrund, for der skal selvfølgelig være en balance. Med andre ord: Der skal være en rimelig sikkerhed, men også en rimelig mulighed for at starte sin egen vognmandsvirksomhed. Vi er derfor glade for, at man åbner mulighed for en mere rimelig grænse omkring de 50.000 kr.

Vi skal også under udvalgsarbejdet have set nærmere på ministerens beføjelser. Vi synes – det er klart, når vi er i opposition – det er vigtigst, at beføjelserne ligger i Folketinget, og at ministeren får færrest mulige beføjelser. Det vil vi dyrke under udvalgsbehandlingen.